

små, optikere bl.a., men her har Det Konservative Folkeparti også stemt for, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er den faglige og sundhedsmæssige begrundelse for, at man nu har skiftet holdning til det spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg mener faktisk, det er væsentligt, at det er dem, der beder om at få autorisationen, der skal argumentere for, at der skal være en autorisation, og ikke os, som ikke går ind for det, der skal argumentere for, at den ikke skal være der. Det er faggruppen, der skal bede om den, det er ikke patienter, som er usikre eller bliver fejlbehandlet eller noget andet. Det er et spørgsmål om, hvorvidt der er behov for det, og noget af det, der gør forskellen, er den meget lille og helt afgrænsede gruppe erhvervsudøvere, der er tale om i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om hun mener, at vi i dette Folketing kun skal tage forslag op, når patienterne kommer og beder os om det. Mener fru Else Theill Sørensen ikke, at vi som sundhedspolitikere har en forpligtelse til at beskytte patienterne?

Jeg hørte, at fru Else Theill Sørensen sagde, at det var kun, hvis patienterne kom og bad om det, vi skulle gøre det, men jeg håber ikke, det er dét, der er argumentationen. Her er et sagligt velfunderet forslag, som hviler på en indstilling fra Sundhedsstyrelsen, og det vil sige, at fru Else Theill Sørensen heller ikke synes, at det, Sundhedsstyrelsen anbefaler, er noget, vi behøver at rette os efter i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jo, jeg synes godt, vi kan gøre noget for patienterne, uden at der er nogle patienter, der beder om det. Men jeg synes, det er lidt væsentligt, at der her ikke er nogen, der har lidt skade, og der er ikke nogen tegn på, at der sker nogen forkerte behandlinger, fordi der ikke er en autorisation.

Så vil jeg stadig sige, at der er tale om noget, vi ligesom har overblik over. Nogle af de andre autorisationer, vi har taget op, er på områder, hvor der er virkelig mange udøvere. Men lad os diskutere videre i udvalgsbehandlingen, så vi ikke behøver at køre videre med det her og nu.

Jeg vil også sige, at selv om Sundhedsstyrelsen har nogle argumenter for eller anbefaler noget, er det jo forhåbentligt ikke ensbetydende med, at vi ikke skal tage stilling til noget, men bare skal sige, at så er det i orden, og så gør vi sådan. Det må jo være sådan, at vi kan tage stilling, og vores stilling er altså, at i dette tilfælde går vi ikke ind for autorisation.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Else Theill Sørensen siger i sin argumentation, at der kun er meget få, men jeg kan altså ikke se, at det, at der kun er få, skulle være en begrundelse. Jeg kan se, det måske er billigere for samfundet, men hvad med den enkelte patient, der kommer ud for en skade? Hvordan skal det så kunne være en begrundelse, at de ikke er så mange?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jamen kom så med den enkelte patient, der er kommet ud for en skade. Det er jo det, der er med i begrundelsen. Det er jo ikke alene det lille antal, det er kombinationen af de to ting. Jeg sagde, at jeg ikke fandt, at der var nok af tungtvejende grunde til, at vi skulle lave en autorisationsordning, og hvis der ikke er sager om skader, kan man jo ikke tale på vegne af den enkelte patient, der kommer til skade.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Med frygt for at gentage, hvad fru Lone Møller sagde før: Det er jo sådan, at man rent faktisk heller ikke har hørt om patientskader fra kunder hos diætister, som er autoriserede, og radiografer, som også er autoriserede, så argumentet falder lidt fra hinanden, synes jeg.

En anden ting er, at med ikkeautoriserede grupper er det jo heller ikke sådan, at man som patient kan klage til Patientklagenævnet og derved få rejst en sag om, at man mener, man er blevet fejlbehandlet i et konkret tilfælde, hvor en bandagist er involveret. Det er jo rent faktisk ikke muligt, hvis man har været behandlet i privat regi og af en ikkeautoriseret bandagist, så vil fru Else Theill Sørensen ikke godt indrømme, at der altså er en forskel, og at en af grundene til, at vi ikke kender til patientskader på grund af bandagistbehandling, måske er, at de folk, der er blevet fejlbehandlet, kun har én vej at gå i dag,